

KAPITEL IX

Studiet av människan såsom en kemisk fabrik – Födodiagrammet – Födans oktaver och deras utveckling – Första stadiet med en mekanisk chock – Andra stadiet med en medveten chock – Tredje stadiet med en andra medveten chock – De tre slagen av föda och deras relativa värde – Intryck – Sjelverinring – Kol 12 – Skratt – Goda och dåliga intryck – Intryck såsom olika väten – Att styra intryck – Arbete med mi 12 – Centra och deras hastighet – Högre centra och deras kännetecken – Förbindelse med högre centra – Högre centra och droger – Telepati – Nödvändigheten av att öka alstringen av högre materia – Energi och energilagring – Behållare – Förbindelse med den stora behållaren – Gäspning – Allt arbete måste inrikas på medvetandet.

FÖRRA GÅNGEN GAV JAG ER EN MATERIESKALA avseende människan och människokroppen. Varje nivå står för en viss materietäthet och ett visst vibrationstal eller, som det kallas i systemet, en viss vibrationstäthet. Det översta *do* står för minsta möjliga materietäthet och största möjliga vibrationstal. Vibrationerna blir allt långsammare, när de går nedför skalan, och når nästan intet i slutet, medan materiens täthet på motsvarande sätt ökar och når sitt maximum.

Var och en av dessa materier spänner över ett mycket stort omfång. Nu måste vi studera människan såsom en kemisk fabrik och se vilken uppgift dessa materier har i människokroppen. Några av dessa väten kan vi studera fysikaliskt eller kemiskt, medan andras närvaro kan vi bestämma endast psykologiskt. Denna vätetabell ger oss alltså möjligheten att studera både fysiska och psykiska yttringar såsom yttringar av samma ordning men med olika grader av materialitet.

Man undrar ofta var människans energi kommer ifrån. Från denna synpunkt kan människan betraktas såsom en kemisk fabrik, som erhåller råmaterial utifrån och förvandlar det till annat material av finare kvalitet.

De tre slag av material, som människan erhåller utifrån, är: den föda hon äter, den luft hon andas och de intryck hon tar emot. Födan är alltid H 768, luften är alltid H 192, men intrycken kan vara av högst olika slag. För att begynna studiet, för att förstå principen, tar vi H 48 till likare för intryck. H 48 står för alldeles vanliga, färglösa intryck utan några utmärkande drag. Om jag betraktar detta ark papper, erhåller jag därav intryck

48, inget mer. Men i verkligheten kan intryck vara av mycket god eller mycket dålig kvalitet – det skall vi tala om senare.

Av dessa tre slags material framställer maskinen alla materier, som behövs för det arbete centra utför. I det vanliga tillståndet arbetar den mänskliga maskinen tillräckligt väl för att bibehålla sitt eget liv, men såsom kemisk fabrik är den otillfredsställande, då den ju förbrukar allt den tillverkar; den kan inte exportera eller lagra något. Likväl beror människans utveckling på lagringen av de högre materier maskinen frambringar. Vi måste således tänka på sätt att öka produktionen. Men innan vi kan tänka på att öka produktionen, måste vi studera fabriken från slöseriets synpunkt, ty det finns många läckande delar i maskinerna, och om vi inte tätar dessa läckor, betyder ökning av produktionen endast ökning av läckorna. Vi har redan talat om läckorna, så fastän jag nu skall visa er hur fabriken arbetar och även hur produktionen kan ökas, visas inte läckorna i diagrammet. Men de finns alla inom er, och ni måste komma ihåg att ni inte kan öka produktionen i ert nuvarande tillstånd, ty först och främst måste ni tätar alla läckorna. Sedan detta gjorts, blir det användbart att lära sig praktiska sätt att förbättra fabrikens arbete. Detta är principen.

Jag skall visa er de tre stadierna eller tre tillstånden hos denna kemiska fabrik: först hur den arbetar hos den vanliga människan 1, 2 och 3, sedan hur den arbetar med ett bestämt slags ansträngning och slutligen hur den arbetar med ett andra bestämt slags ansträngning.

Vi fattar den mänskliga maskinen såsom en fabrik i tre våningar. De tre våningarna står för huvudet, mellersta delen av kroppen och lägre delen av kroppen med ryggraden.

Födan kommer in på översta våningen och föres ner till lägsta våningen såsom syre 768. I kroppen möter det ett visst kol 192, blandas med detta och blir kväve 384. Kväve 384 möter ett annat kol, 96, och förvandlas med hjälp av detta kol från syre 384 till kväve 192. Det är en stigande oktav, så att dessa stadier representerar tonerna *do, re, mi*.

Efter *mi* finns ett intervall och kan oktaven inte utvecklas längre av sig själv. Det är mycket intressant att fram till denna punkt och ytterligare ett steg kan vi följa dess utveckling med hjälp av vanlig fysiologisk kunskap. När födan kommer in i munnen, möter den flera olika slags saliv och blandas under tuggningen med dessa; sedan föres den ned i magen och bearbetas av magsafterna, vilka spjälkar sockerarter, proteiner och fetter. Därifrån går den vidare till tarmarna och blandas med galla, bukspott och tarmsafter, vilka bryter ner den i de minsta beståndsdelarna. Dessa tränger genom tarmväggen och går in i det venösa blodet, som föres till levern, där det möter andra slags kol, som förändrar det kemiskt, och så till hjärtat, som pumpar det venösa blodet till lungorna. Här syrsätts det genom

luftens inträde och återbördas till hjärtat såsom arteriellt blod. I detta diagram indelas alla de olika materier, som är närvarande i kroppen och som födan möter fram till *mi*, i två kategorier: kol 192 och kol 96. Det venösa blodet är *mi* 192 och det arteriella blodet är *fa* 96.

Där *mi* 192 inte kan utvecklas längre, kommer ett annat slags föda in – luften. Den kommer in såsom syre 192, möter ett visst kol 48 och förvandlas genom detta till *re* 96, och denna alstring av *re* 96 ger *mi* 192 i födans oktav en chock och möjliggör sålunda för det att övergå i *fa* 96. Längre än så kan den fysiologiska kunskapen inte komma.

Re 96 i luftens oktav möter ett motsvarande kol och alstrar *mi* 48; och genom samma kol förvandlas *fa* 96 i födans oktav till *sol* 48. *Sol* 48 kan utvecklas vidare, men det kan inte *mi* 48, så utvecklingen av luftens oktav upphör här. *Sol* 48 i födans oktav övergår till *la* 24 och *la* 24 till *si* 12 och stannar där.

Intryck kommer in såsom *do* 48 men kan inte utvecklas vidare, då det inte finns något kol 12 att hjälpa dem, där de kommer in. Naturen har inte framställt det eller snarare inte framställt det i tillräcklig mängd för att någon märkbar effekt skall erhållas. *Do* 48 förvandlas alltså inte, och därvid stannar de tre oktaverna.

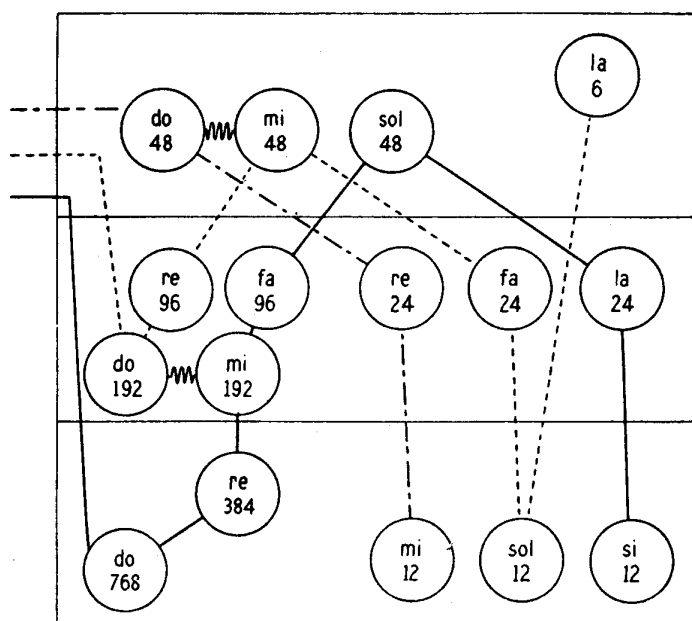
Tänk på detta diagram och förbind det med det som tidigare sagts, att naturen för människan till ett visst stadium och sedan lämnar henne att utvecklas själv. Naturen ger människan möjligheter men utvecklar inte dessa möjligheter. Den möjliggör för henne att leva, förser henne med luft, ty annars kunde den första oktaven inte fortsätta, men allt därutöver måste hon göra själv. Maskinen är så inrättad att luften kommer in i rätt ögonblick och i rätt sammansättning och åstadkommer en mekanisk chock.

Det är viktigt förstå att födo- eller näringsdiagrammet består av tre stadier.

Det första stadiet, vilket jag nyss beskrivit, visar vad som händer i den normala människan: födans oktav går hela vägen från *do* 768 till *si* 12; det finns tre toner i luftens oktav och en ton i intryckens oktav. Om vi vill utvecklas ytterligare, måste vi öka alstringen av högre materier, och för att kunna göra detta måste vi förstå och veta hur vi skall göra det, inte endast teoretiskt utan i verkligheten, ty det tar lång tid att lära sig använda denna kunskap och göra de rätta ansträngningarna.

Om vi vet hur vi skall föra kol 12 till det rätta stället och om vi gör den nödvändiga ansträngningen, fortsätter utvecklingen av luftens och intryckens oktaver. Det andra stadiet visar vad som händer, när den rätta chocken har givits. *Do* 48 i intryckens oktav förvandlas till *re* 24 och *mi* 12. Luftens oktav får en chock av intryckens oktav, och *mi* 48 förvandlas till

fa 24, *sol* 12 och rent av till en liten mängd *la* 6. Ni måste förstå att luften är mättad med högre väten, som i vissa fall kan behållas av organismen i andningsprocessen. Men den mängd högre väten vi kan erhålla från luften är mycket liten. Stadiet representerar den mänskliga maskinens arbete med en mekanisk och en medveten chock.

Tredje stadiet visar vad som händer, när en andra medveten chock ges på rätt ställe. Den första medvetna chocken är nödvändig vid *do* 48. Den andra medvetna chocken behövs där *mi* 12 i intryckens oktav och *si* 12 i födans oktav har stannat i sin utveckling och inte kan fortsätta av sig själva. Även om det i organismen finns kolarter, som skulle kunna hjälpa dem att förvandlas, är de långt borta och kan inte nås, varför en ytterligare ansträngning är av nöden. Om vi vet dess natur och kan åstadkomma denna andra medvetna chock, utvecklas *mi* 12 till *fa* 6 och *si* 12 till *do* 6. Ansträngningen måste utgå från *mi* 12, så vi måste förstå vad *mi* 12 är psykologiskt. Vi kan kalla det våra vanliga känslor, det vill säga alla starka känslor vi kan hysa. När våra känslor når en viss grad av intensitet, finns det *mi* 12 i dem. Men i vårt nuvarande tillstånd är det endast våra obehagliga känslor, som faktiskt når *mi* 12; våra vanliga behagliga känslor förblir vanligen 24. Det är inte så att våra intensiva obehagliga känslor

faktiskt är *mi* 12, men de bygger på den och behöver den för att alstras. Begynnelsen av denna andra ansträngning och förberedelsen för den är alltså arbetet med negativa känslor.

Detta är i sina allmänna huvuddrag den mänskliga organismens arbete och hur detta arbete kan förbättras. Det är viktigt att förstå var medvetna chocker är nödvändiga, ty om ni förstår detta, hjälper det er att förstå många andra svårigheter i födodiagrammet.

Ni måste också förstå att dessa tre oktaver inte är av samma styrka. Om man betraktar födans oktavs styrka, ser man att den åstadkommer vissa resultat, vissa effekter, som kan mätas. Även om den materia som hämtas från luften har en mycket viktig uppgift, representerar luftens oktav en mycket liten andel väten, medan däremot intryckens oktav är mycket mäktig och kan ha en oerhörd betydelse ifråga om själverinring, medvetenhetstillstånd, känslor och så vidare. Vi kan därför säga att förhållandet mellan de tre oktaverna inte är jämlikt, då ju en har mer substans och en annan mindre substans.

Detta är vår inre alkemi, förvandlingen av oädla metaller till ädla. Men all denna alkemi försiggår i vårt inre, icke i vårt yttre.

F. Vad är det som får födan att förvandlas till högre materia?

S. Den blandas med andra materier, som är av högre slag än den själv, och höjs sålunda; sedan blandas den med ännu högre materier och höjs ytterligare och så vidare. Fatta det enkelt!

F. När den aldrig nivån för den högsta materia den är blandad med?

S. Det har ingen betydelse. Det som har betydelse är att den höjs, blir högre än sig själv. Högre materier innehåller mer energi, grövre materier innehåller mindre. När de blandas, inför högre väten sin energi i grövre materier.

F. Kan högre materia alstras genom bön och mentala övningar?

S. Den alstras icke av intet, utan i människans inre alkemi utvinns högre ämnen ur annat, grövre material, som eljest skulle ha förblivit i ett grovt tillstånd.

F. Hur kommer det sig att den första medvetna chocken härrör från intryck?

S. Chocken härrör inte från intryck, det är inte den rätta definitionen. Intryck är en mycket viktig föda, och i vårt vanliga tillstånd är vi utsvultna på intryck. Vi har tillräckligt med intryck, men vi kan inte smälta dem.

F. Måste vi framställa kol 12 eller finns det i organismen?

S. Allmänt sett har en människa tillräckligt med kolarter för ett vanligt, normalt liv, och det kan rent av finnas ett förråd av dem. Detta betyder inte att vi måste framställa kol 12; vi måste föra det från en del av maskinen till en annan del – och detta betyder särskild ansträngning. Vi

vet inte att vi gör det, men genom att göra denna särskilda ansträngning för vi kol 12 från ett ställe till ett annat. Men om det inte finns tillräckligt i kroppen, kan vi naturligtvis inte föra det dit det skall. Om man har pengar, kan man lägga dem i ena eller andra fickan, men om man inga pengar har, så kan man inte göra det – det är mycket enkelt.

S. Är denna särskilda ansträngning den allmänna träningen i systemet?

F. Den första medvetna chocken är själverinringen jämte allt ni uppmanas att göra från begynnelsen, det vill säga iakttaga er själva, inte vara identifierade och så vidare. Allt detta ingår i denna ansträngning.

F. Vilken är den andra medvetna chock som ändrar fabriken karaktär?

S. Om ni vill, skall jag säga er vad det är, men det hjälper er inte, eftersom det är just vad vi inte kan göra. Det är förvandlingen av negativa känslor till positiva känslor. Detta är möjligt först efter långvarigt arbete med själverinring, när ni kan vara medveten länge och när högre känslöcentrum börjar arbeta. Det är detta som för oss till det tillstånd, vari människa 5 befinner sig, så det är mycket långt ifrån var vi nu befinner oss. *Mi 12* i förening med en särskild ansträngning kan alstra positiv känsla.

F. Det förefaller mig att för att åstadkomma användbara resultat i riktning mot större vakenhet måste båda medvetna chockerna fungera.

S. Ja, för att åstadkomma fullständiga resultat måste man förvisso sätta in båda chockerna, men när den första chocken är tillräckligt stark, ger den redan vissa resultat. Men faktiskt arbetar de vanligen tillsammans, ty från allra första början måste vi lära oss att inte uttrycka negativa känslor, och detta är redan arbete med den andra medvetna chocken. Den första chocken ligger i själverinringens natur, och sedan ger den upphov till kamp med negativa känslor, så efter en tid arbetar man egentligen med båda. Ju mer resultat man får med det ena, desto mer får man arbeta med det andra. Detta förklarar en annan princip vi möter i systemet – att ju mer man uträttar, desto mer förväntas av en. Det är detsamma i födodiagrammet – ju mer man försöker arbeta med själverinring, desto mer måste man kunna kontrollera negativa känslor, med tanken att i framtiden kunna förvandla negativa känslor till positiva känslor. Men detta är mycket avlägset, ty man måste ha en stor mängd material, som är skapat för själverinring. Hur som helst hänger de två chockerna samman, och på sätt och vis kan den ena inte fungera utan den andra.

F. Betyder ordet "chock" i samband med diagrammet detsamma som chocker i det vanliga livet?

S. Chocker i samband med födodiagrammet måste komma från er – det är er egen handling. Det är nödvändigt att veta ögonblicket och komma ihåg att sätta in chocker. Och de måste sättas in mycket noggrant, ty endast en chock av det rätta slaget hjälper i just dessa oktaver, eljest grenar de ut sig.

F. Kan ni ge ett praktiskt exempel?

S. Praktiska exempel finns i födodiagrammet. Ni måste försöka finna motsvarande i era egna handlingar. Den första chocken ger naturen, där luften kommer in. Men i det andra intervallet ger naturen ingen chock, utan den måste själverinringen ge. Inte heller i det tredje intervallet ges någon chock, så den måste man åstadkomma på exakt det sätt vi har talat om – genom att förvandla negativa känslor till positiva, som framkallas genom icke-identifiering.

Den första medvetna chocken förbereder för den andra, och den andra förbereder för den första. Allt sker samtidigt, man avslutar inte det ena för att gå vidare till det andra.

F. Är chocker nödvändigtvis obehagliga?

S. De förutsätter ansträngning, men de är inte nödvändigtvis obehagliga. Tvärtom kan man i den stund man gör denna ansträngning, när ny energi kommer in, känna sig mycket angenämt överraskad.

F. Kan ansträngningen att styra uppmärksamheten verka såsom den första medvetna chocken, och för den kol 12 till *do* 48?

S. Nej, den räcker inte till. Det måste finnas själverinring: egentligen själverinring i förening med själviakttagelse – två verksamheter. Det är detta som alstrar medvetandet. Man försöker vara mer medveten om sig själv och om sin omgivning – om allt.

F. Kunde vi få höra mer om vad kol 12 är? Var kommer det ifrån?

S. Kol 12 kan ha många olika uppenbarelseformer, men allmänt talar vi om det med avseende på intryck. Det är förmodligen någon energi från känslacentrum. Men det viktiga är inte ursprunget. Vad som är viktigt är *hur* man för in det. Vad det är och vad det kommer ifrån har ingen betydelse, ty då vi inte kan se det, vet vi inte var detta ställe är. Normalt kommer kol 12 från känslacentrum, och väte 12 är den materia som känslacentrum borde arbeta med. Intryck kommer in såsom syre 48 och kan förvandlas till kväve 24 endast med hjälp av kol 12, men det händer att exakt på det ställe, där intryck kan tillgodogöras, finns inget kol 12 eller endast ringa sådant. Vi måste alltså föra det dit med en särskild ansträngning, och denna ansträngning är själverinring och själviakttagelse. Det är metoden som är viktig, inte ursprunget. Intensifierad iakttagelse, som åstadkoms genom själverinring, har alltid ett emotionalt element. När man minns sig själv, för man kol 12 till sitt rätta ställe, och det kan då förvandla intryck.

Jag talar detta språk, eftersom ni ställde frågan på detta språk, men det kan iakttagas psykologiskt. Intryck kommer in, och ni förnimmer dem inte, vilket betyder att de kommer och inte når vidare. Men ni kan anstränga er att minnas er själv, och då börjar ni märka saker. Detta betyder

att intryck har blivit 24. Frånvaro av kol 12 på det erforderliga stället innebär att vi inte är tillräckligt emotionala. Genom själverinring för vi ett emotionalt element till detta särskilda ställe.

F. Är de två andra kolarerna, de på *mi* 48 och *sol* 48, desamma?

S. Jag tror det finns en liten skillnad vid *mi* 48, även om de alla har ett emotionalt element. Vid *sol* 48 verkar samma kol som vid *do* 48, men vid *mi* 48 kan det vara instinktivt-emotionalt. Det är fullt möjligt att *mi* 48 verkar genom kol 12 från instinktcentrum, ett kol som alltid finns där.

F. Vad står *mi* 48 för?

S. Också detta är arteriellt blod. Det är ett erkänt faktum att blod kan vara av mycket olika slag. Det kan fysiologiskt fastställas att blodet har olika egenskaper i olika delar av kroppen. Också kan det kemiskt fastställas att dess verkan är annorlunda, men vad skillnaden består i kan vetenskapen inte avgöra. Till exempel näres musklerna av blod 96 men hjärncellerna av blod 24 och vissa nervceller av blod 12 och rent av 6.

F. Menar ni att det finns en kemisk skillnad mellan det blod som när musklerna och det som när hjärnan?

S. Det kan inte fastställas, men det är känt att det finns en viss skillnad. Allmänt sett igenkänner man vissa materier på sina verkningar, men de själva kan inte kemiskt åtskiljas. Vetenskapen känner inte blodflödets historia: på varje ställe avger det vissa ämnen och mottar andra. Innan det når ett visst organ, är det ett visst slags blod; när det lämnar detta, är det annorlunda.

F. När man har ett ögonblick av medvetenhet, leder det till någon omedelbar förändring i blodet?

S. Ja, det gör det, men det beror på hur djupt och hur långvarigt det är. Om det varar en sekund, framkallar det vissa förändringar, som svarar mot en sekund; om det varar en halvtimme, är det annorlunda.

F. Kan man märka också resultatet av en sekund?

S. Det kan man ibland, om det är djupt nog. Man kan märka resultatet i den bemärkelsen att man ser mera, att de vanliga sinnesförnimmelserna blir mer emotionala. Men kortvariga ögonblick av självmedvetande, endast ytligt sådant, ger inte mycken verkan, men om det däremot är tillräckligt djupt och långvarigt, får man intryck, som man efteråt aldrig glömmmer.

F. Vilket väte är tanke?

S. Det kan vara mycket olika, liksom blodet är olika. Det börjar med 48 och kan gå upp till 6.

F. Kan tanke räknas som intryck?

S. Ja, men den mängd intryck som kommer inifrån är begränsad, medan den mängd intryck som kommer utifrån är obegränsad.

F. Är allt som finns på det första stadiet av födodiagrammet helt och hållet mekaniskt?

S. Förvisso är det helt och hållet mekaniskt; det är en kosmisk anordning. Människans organism fungerar enligt denna allmänna plan, om hon inte arbetar med sig själv och inte söker förändra sitt medvetenhetstillstånd.

F. Gör man inget bruk av intryck i det vanliga tillståndet?

S. Mycket ringa. I detta diagram är det omöjligt att visa den lilla mängd som blir förvandlad, så vi säger att intryckens oktav inte går längre. Men en del går vidare, dock inte tillräckligt för utvecklingen.

F. Är alla intryck på samma nivå, sådana vi är nu?

S. Å nej. Intryck kan vara mycket olika. I födodiagrammet anger vi dem som H 48, eftersom det står för det stora flertalet intryck. De är så att säga likgiltiga intryck – kanske av ett visst slag, kanske av ett annat slag; men de gör inte av sig själva någon verkan. Ändå är de samtidigt föda. De når oss såsom 48, och i vårt vanliga tillstånd går de inte vidare. Människan skulle inte kunna leva i dessa förhållanden. Men det finns vissa intryck 24 – inte så många som intryck 48 men en viss mängd av dem; och i mycket sällsynta fall kan de vara intryck 12 och rent av 6, men de utgör undantagen. De ingår inte i detta diagram, eftersom de förvandlar sig. Om de kommer såsom 24, kan de lätt förvandlas till 12 och kanske vidare. Men de kommer i mycket liten mängd.

Hos den vanliga människan, som inte lär sig att minnas sig själv, förvandlas även en del av dessa vanliga intryck 48, men på ett helt annat sätt. De utvecklas vidare eller gynnas att utvecklas vidare genom reaktioner av ett särskilt slag – till exempel genom skratt. Skratt i bemärkelse av humor har en mycket viktig uppgift i samband med intryck – minns nu återigen att jag sade: hos den vanliga människan. Med skrattets hjälp förvandlas många intryck 48 till 24. Men så sker endast därför att det är nödvändigt för livet, ty utan intryck skulle vi inte kunna leva. Ni kommer ihåg att jag sade att vår kemiska fabrik arbetar endast för sig själv. Det frambringar alla slags mycket värdefulla material men förbrukar dem alla på sin egen tillvaro. Den har ingenting i reserv och ingenting med vilket den kan utveckla sig. Om människan vill förändras och bli annorlunda, om hon vill väcka sina dolda möjligheter, kan hon alltså inte lita till de mekaniska produktionsmedlen; hon måste söka efter medvetna medel. Men människans organism är en sådan underbar uppfinning att allt beaktas, allt så att säga har sin egen nyckel. En funktion som förefaller onödig, såsom skrattet, hjälper till att förvandla vissa intryck, som annars skulle gå förlorade. Om det inte funnes skratt eller humor på vår nivå, skulle denna nivå vara ännu lägre än den nu är.

Man kan säga att hos en människa på den vanliga nivån, en människa

som inte söker förstå vad själverinring innebär eller som aldrig hört talas om den, fullgör skrattet en viss bestämd funktion i organismen. Det ersätter själverinringen på ett mycket ringa, otillräckligt sätt, då det hjälper ganska tråkiga, ointressanta intryck att gå vidare och bli levande. Detta är skrattets främsta funktion. Självfallet finns det många olika slag av skratt, varav somliga helt gagnlösa.

Det jag just sagt om skratt och humor hänför sig endast till vanliga centra; i högra centra är det inte längre till gagn. Skratt betyder att ett visst intryck samtidigt träffar de positiva och negativa delarna av ett centrum och att detta alstrar en känsla av upprymdhet. Det hjälper till att se den andra sidan, ökar förmågan att se saker. Men i högre centra finns inget behov av skratt. I högre centra ser vi saker icke som motsägande, icke som motsatta varandra, utan vi ser dem sådana de är.

F. Skrattet förefaller ha en fysiologisk verkan.

S. Ja, kanske ett motsägelsefullt intryck, som inte kan harmoniseras, framkallar en spänning och skrattet löser denna.

Intryck 48 kommer ständigt in. Som jag sagt, förändras en viss mängd mekaniskt, men de flesta förblir oförändrade. De kan förändras genom att vi blir medvetna eller försöker bli medvetna. Om vi är mer vakna, blir våra intryck mer levande.

Intryck, som bygger på eller förutsätter blott väte 48, är intryck som vi nästan alltid saknar eller märker mycket litet. Ett intryck, som tilldrar sig uppmärksamhet och efterlämnar spår, övergår redan i 24. Om man försöker analysera sitt förflutna och antecknar vad man faktiskt minns av något visst skeende däri, inser man hur litet man minns. Detta är ett bättre sätt att studera intrycksmaterialet.

F. Är ett intryck något jag får genom de fem sinnenas förmedling?

S. Ett intryck är den minsta enheten av tanke, sinnesförmimelse eller känsla.

F. Jag kan inte förstå hur intryck kan vara föda.

S. Att taga emot intryck betyder att en viss energi kommer in med dem. All energi man tar emot är föda. Den föda man äter är grovt material, luft är finare, intryck är den finaste och viktigaste födan. Människan kan inte leva ett enda ögonblick utan intryck. Också när hon är medvetlös, finns det intryck.

F. Är en del intryck goda i sig och andra dåliga, eller är de vad man gör dem till?

S. Somliga intryck kan vara dåliga i sig; jag vet inte hur intryck kan vara goda i sig, ty om man sover, frambringar inte ens de bästa intryck någonting. Även om intryck är goda i sig, är det alltså nödvändigt att vara mera vaken, om man skall gagnas av dem. Men dåliga intryck kan komma i

sömnen, det finns inget som hejdar dem.

F. Jag menade egentligen intryck som är behagliga eller obehagliga.

S. Många behagliga intryck kan vara riktigt dåliga. Sök förstå en sak: intryck kan klassas enligt väten. Varje intryck är ett visst väte. Vi har talat om intryck 48, men det finns mycket högre intryck. Å andra sidan kan intryck höra också till de lägre vätena på den tredje skalan, ner till det lägsta. Det viktigaste i materielagens indelning i vätetabellen är att den visar var varje väte kommer ifrån. Antag att man har ett visst väte man funderar på. När man söker rätt på var det står i vätetabellen, kan man se att det finns på ett bestämt ställe: det kan komma från intervallet mellan det absoluta och solen eller kanske från ett ställe strax ovan solen eller från under jorden, mellan jorden och månen och så vidare. Denna möjlighet att sätta in vätena på sina ställen utgör en oerhörd fördel. För närvarande kan ni inte uppskatta betydelsen av att vi i varje materielag kan veta icke endast vad det har för täthet utan även vilken nivå det kommer ifrån – dess plats i tingens ordning. Vår vetenskap har ännu inget sätt att nalkas detta och inser inte att materier är olika alltefter de platser de kommer ifrån. Man måste förstå att H 12 innebär en oerhörd fördel mot till exempel H 1536, så att ett intryck som kommer från 12 är ett intryck av ett visst slag och ett intryck som kommer underifrån jorden, till exempel från månen, är av ett helt annat slag. Det ena är lätt materia, full av snabba vibrationer, det andra består av långsamma, skadliga vibrationer. Om man alltså finner att ett intryck är tungt, obehagligt – det är svårt att finna rätt adjektiv att beskriva det – kan man avgöra detta just därigenom att det kommer från en mycket låg del av skapelsens stråle. Sådant som retar upp er, får er att hata människor eller inger er en känsla av något grovt eller våldsamt, alla dessa intryck kommer från låga världar.

F. Är vi under normala omständigheter i stånd att mottaga de intryck vi behöver?

S. Det beror på vad man kallar “normala omständigheter”. I normala omständigheter i bemärkelsen av tillvaro har vi tillräckligt, annars dog vi. Eftersom vi inte dör, bevisar det att vi mottar tillräckligt. Men vi är inte tillfreds med detta. Vi talar om uppvaknande och utveckling, och här kommer en kosmisk faktor till vårt bistånd. Vi kan inte förbättra vår föda, eftersom den är den enda föda vi kan äta. Vi kan inte förbättra luften, då den är det enda slags luft vi kan andas. Men vi kan förbättra intrycken. Det är vår enda chans. Hur kan vi göra det? Inte genom att resa eller gå på teatern eller något liknande utan helt enkelt genom att vakna eller försöka vakna.

F. Är det möjligt att mottaga högre väten i vårt nuvarande tillstånd?

S. Det beror på vad ert nuvarande tillstånd är och hur mycket ni har. Det

är som alkemi: ni kan göra guld endast om ni har en viss mängd guld. Högre väten har magnetiska egenskaper, de drar till sig andra högre väten. Om vi har mycket litet, kan det draga till sig endast mycket små mängder, motsvarande vad vi har. Men om vi har mera, kan vi få mera. Minns yttrandet i Nya Testamentet om att det skall tagas ifrån dem som inte har och ges dem som har. Det avser detta.

F. Kan man godtaga eller förkasta intryck alldeles som när man hellre äter något än något annat?

S. Man kan använda vissa intryck och icke andra, om man äger en viss kontroll, men detta förutsätter en viss grad av uppvaknande och en viss träning. Ju mer man minns sig själv, dess mer kontroll får man. Om man minns sig själv tillräckligt, kan man hejda vissa intryck, kan man isolera sig – då kommer de men tränger inte igenom. Och det finns andra intryck, som man kan öppna sig för, och de kommer då utan fördröjning. Allt detta bygger på själverinring.

F. Om ett intryck tenderar att framkalla en viss reaktion och denna reaktion hindras, är det då skadligt?

S. Alla intryck måste framkalla någon reaktion, men man kan styra dessa reaktioner enligt den allmänna jämvikten i ens arbete, tendenserna i ens liv och så vidare. Varje kontroll och erfarenhet i detta måste hänga samman med arbetet på linjerna i detta system, och då kan det inte vara skadligt. Ingenting, som har med själverinring att göra, kan vara skadligt.

F. I förstone tycks ansträngningen att minnas sig själv att få intrycken att avtaga.

S. De kan inte fås att avtaga, de kan endast fås att tilltaga, om det *är* själverinring. Om det är tanke på själverinring, kan det förefalla att minska vissa intryck.

F. Kan ni säga oss mer om olika slag av intryck?

S. Ni kan få veta mycket mer genom att iakttaga än genom att ställa frågor, ty ni vet själv vad som drar er till sig mera och vad som drar er till sig mindre, vad som stöter bort er och så vidare. Det finns många subjektiva saker: en människa dras till en sak, en annan stöts bort av samma sak. Vissa intryck går till tankecentrum, andra till känslöcentrum, åter andra till rörelse- eller instinktcentrum. En del av dem tycker ni mera om, andra mindre. Allt detta är material för iakttagelse. Varje centrum har sin egen apparat för mottagande av intryck, men de blir ofta blandade. Ibland försöker tanke- eller känslöcentrum taga emot intryck, som är avsedda för ett annat centrum, men de är ettvarrt menade att få sina egna intryck. Så till exempel kan intrycket av lukt icke tagas emot av tankecentrum – det tas emot av instinktcentrum.

Intryck är lättare att analysera än föda. Folk kan övertyga en om att

något är god föda och sälja det i konservburkar, varpå man finner att man inte kan äta det; men genom att iakttaga, jämföra, ibland genom att tala med andra människor kan man förstå vilka intryck som hör till en högre nivå och vilka som hör till en lägre.

F. Är de intryck vi inte skall släppa in de som ger upphov till negativa känslor?

S. Man kan definiera det så, men ibland ger de inte omedelbart upphov till negativa känslor.

F. Även om man kan skilja mellan ett slags intryck och ett annat slags, inser jag inte hur man kan godtaga eller förkasta dem.

S. Genom att vara vaken. Om ni sover, kan ni det inte. Men när ni är vaken, kanske inte genast, ty det förutsätter visst arbete – ena stunden besegras ni av felaktiga intryck, nästa stund besegras ni, sedan tredje gången lyckas ni isolera er. Men dessförinnan är det nödvändigt att veta vad slags felaktiga intryck som påverkar er, och sedan kan ni finna särskilda metoder att isolera er.

F. Ni menar att om man iakttar, kan man undvika de intryck som gör en negativ?

S. Jag talade inte om sådant som gör *er* negativ, utan om dåliga intryck. Ni ändrar innebörden. Jag talade om själva intrycken. Vad som kan göra er negativ beror på ert tillstånd. I ett visst tillstånd kan vad som helst göra er negativ, även det bästa i världen.

F. Kunde man ha hejdat mottagandet av intryck om man ville?

S. Nej, visst inte. Ni kan inte hejda intrycken helt och hållet, men, som jag sade, ni kan värja er för oönskliga intryck och draga till er ett annat slags intryck, ty vi måste redan förstå att vissa intryck får vi inte släppa in. Det finns många felaktiga intryck, som kan fördärva hela ens liv, om man släpper in dem tillräckligt länge eller om man har för vana att söka sig till vissa dåliga intryck. Till exempel folk som står vid gatan och tittar på en olyckshändelse och sedan pratar om det, tills nästa olyckshändelse inträffar. Sådana människor samlar på sig fel intryck. Ni bör tänka på icke så mycket att välja rätt intryck som att isolera er från dåliga intryck. Endast genom att göra detta får ni en viss kontroll. Om ni försöker välja rätt intryck, endast bedrar ni er själv. Även om ni inte kan förmå önskliga intryck att nå er, kan ni ändå, alltifrån första början, lära er att styra dem genom att isolera er från vissa slags felaktiga intryck.

Återigen måste ni minnas att för att styra intryck måste ni redan ha vaknat till en viss grad. Om ni sover, kan ni inte styra något. För att kunna styra helt enkla, självklara saker måste ni vakna och öva, ty om ni är van vid intryck av ett visst slag, vilka är felaktiga för er, kommer det att taga tid. Ett "jag" vet att ni måste isolera er, men det kanske finns tio andra

“jag”, som tycker om dessa intryck.

F. Är det intryck, som en skapelse av objektiv konst kan ge upphov till, ett exempel på högre intryck?

S. Det beror helt och hållet på er och ert tillstånd. Om ni befinner er i tankecentrum, kan det hända att det inte ger upphov till något intryck; om ni befinner er i rörelsecentrum, ger det upphov till ännu mindre; men om ni befinner er i känslacentrum, kan det ge upphov till ett intryck.

F. Är det varje väte, som bestämmer den verksamhet man kan utföra?

S. Detta är formativt. Försök tänka enligt de linjer som givits. Vi talar om intryck. Ni förstår det inte, och ändå försöker ni taga in mera. Det betyder att ni har munnen full av mat och försöker stoppa in mera och storknar. Svälj först!

F. Det är vad jag finner så svårt – jag fattar egentligen aldrig.

S. Det *måste* vara svårt; allt arbete är svårt. Ingenting i arbetet är lätt, men ni kan få ut något av det *just därför* att det är svårt. Om det vore lätt, skulle ni inte få ut något.

F. Hur kommer det sig att människan, sådan hon är, förmår uppskatta de höga väten som måste finnas i B-inflytanden?

S. Människans centra är skapta att arbeta med mycket höga väten och att mottaga mycket höga intryck. Hon kanske inte tar emot dem, hon kanske lever på lägre intryck, men hon är i stånd att mottaga mycket fina intryck, och dessa får hon från B-inflytanden.

F. Varför är då en del människor födda sådana och andra inte?

S. Människor är olika, de är inte skapta enligt samma mönster; dessutom kan det finnas många defekter beroende på degeneration, sjukdomar, sjukliga tillstånd. Alla normala människor måste vara i stånd att taga emot dessa intryck, men först måste de vara normala.

F. När väten överföres från högre världar till lägre, förvandlas de då till lägre?

S. Nej, de kan överföras i rent skick. Frågan är, kan man taga emot dem? De kan tagas emot endast av vissa delar av centra.

F. Kan man mottaga dem och försämra dem?

S. Om en del inom er tar emot högre inflytanden och en annan del låga inflytanden, kan detta vålla en explosion.

F. Kan man med tiden iakttaga vilket väte som är vilket?

S. I en viss utsträckning kan man det. Efter en viss tids iakttagelse vet man skillnaden exempelvis mellan känslor 24 och 12 eller mellan intryck 48 – ting utan smak – och intryck 24. Men man måste förstå att varje väte, som visas i tabellen, är ett *do*, och att det mellan detta och nästa väte ligger en hel oktav, så att det råder en oerhörd skillnad mellan ett väte och ett annat. För att förstå principen skapar vi likare för tänkandet – vi kan inte börja

med att studera hela skalan i detalj.

F. Vilken är den punkt, där möjligheten till ytterligare förvandling av födans tre oktaver finns?

S. Som jag sade, finns möjligheten till ytterligare förvandling i den punkt, där intrycken kommer in i kroppen såsom *do* 48, men de utvecklas vanligen inte på grund av brist på kol 12 vid ingångspunkten. Vid mekanisk funktion ger intryckens inträde genom sinnena omedelbart upphov till associationstänkande eller inbillning på H 48:s nivå eller känslreaktioner av mer eller mindre instinktiv art.

Mycket sällan – i stunder av känslstimulans eller fara till exempel – kan det hända att kol 12 föres till intryckens ingångspunkt. Allt hänföres då till känslotillståndet, och människan får intrycket att allt hon ser är utomordentligt levande, nytt och betydelsefullt. Men hos den vanliga människan är dylika upplevelser slumpartade; de leder ingenstans och överdras snabbt med inbillning. Det känslotillstånd, som ger upphov till dem, går över och ersätts av en impuls eller önskan, som går i en helt annan riktning. Dylika upplevelser är hos en vanlig människa osammanhängande och har inget att göra med den avsiktliga medvetenhetsutvecklingen.

Med människans försök att minnas sig själv börjar många nya förnimmelser att vakna hos henne, i synnerhet förnimmelser som hänger samman med hennes egen tillvaro och förhållande till omvärlden. Och dessa kan i sin tur ge upphov till insikten om de olika inflytanden som träffar henne och möjligheten att välja mellan dem.

F. Hur vet man när känslcentrum arbetar med H 12?

S. Efter en tid vet man det på den annorlunda smaken. Det är detsamma som att veta skillnaden mellan att tänka på att äta och att verkligen äta. Med en viss övning i själviakttagelse kan vi urskilja envar av dessa ytringar och sätta namn på dem. Vanligen igenkänner vi olikheter i känslor – man är mer känslös eller mindre känslös. Om vi iakttar med en viss avsikt, kommer vi att se hur den ena eller andra känslan måste svara mot en viss täthet. Men man får inte börja med H 12, ty det är mycket ovanligt. När vi vet hur det smakar, kommer vi aldrig att misstaga något annat för det.

F. Måste vi göra skillnad mellan intryck och de ting som ger upphov till dem?

S. Ja, en trumma är något annat än ljudet av trumman, så man kan inte säga att trumman kommer in i ens väsen den stund man hör den. Om ni vill fatta det teoretiskt, måste ni alltså hålla dem isär. Men till vilket ändamål? Vad som nu är viktigt är att förstå att om vi inte minns oss själva, är vi öppna för intryck, som kan ligga mycket lågt på väteskalan.

F. Men vätet förändras enligt vilket centrum som träffas av intrycket?

S. Ett väte betyder ett visst slags materia. Hur kan det förändras genom att vara i ett rum eller ett annat? Jag har redan förklarat att varje centrum är anpassat att arbeta med ett visst väte. Ett centrum behöver ett lägre, ett annat ett högre väte. Om det använder ett felaktigt väte, medför det felaktigt arbete i ett eller annat avseende, beroende på vilket väte som används och hur det används.

Vanligen försöker centra stjäla bättre energi, men ibland arbetar de på sämre energi, försöker lata sig. Ibland försöker instinktcentrum arbeta på energi 48; detta leder till mycket dåligt arbete och man blir sjuk. Ofta blir sjukdom resultatet av detta.

F. Kan man styra detta?

S. I viss mån. Det har med negativa känslor att göra. Genom negativa känslor kan energi avledas från de rätta ställena och sättas på fel ställen. Så länge man inte kan styra negativa känslor, kan man inte styra något annat heller vad avser instinktcentrum. Det finns bara ett sätt att spara energi men många sätt att slösa med den.

F. Förbrukar livliga intryck annorlunda energi än svaga intryck?

S. De förbrukar inte, utan för in energi. Om man får livliga intryck, betyder det att vissa väten kommer in i en. Att taga emot intryck betyder att få en viss materia i sig.

F. När man får ett intryck av mycket högt slag, varför gör det ofta en så förödande verkan?

S. Om ett intryck av ett verkligt högt slag gör en förödande verkan, betyder det att vi är i mycket dåligt skick; hela maskinen arbetar fel, alla centra förbrukar fel väten, vi sover för djupt, har för många buffertar. Det skulle inte göra en sådan verkan i en normal maskin. Högre slags intryck borde inte få en förödande verkan, utan en befriande.

F. Vilket är förhållandet mellan *si* 12, *mi* 12 och *sol* 12?

S. Det kommer ni att förstå senare. Om ni vill, kan jag säga att *mi* 12 hänför sig till känslcentrum, *sol* 12 till instinktcentrum och *si* 12 till sexualcentrum. Vi kan arbeta endast med *mi* 12. Vi har för litet *si* 12, och *sol* 12 går vidare uppåt, övergår i en mycket liten mängd H 6, vilket, ehuru det är så ringa, håller de högre centra vid liv.

F. Vilket är kännetecknet för *mi* 12? Hur känner man igen det?

S. Som jag redan förklarat, är det energin bakom negativa känslor. Det betyder inte att alla negativa känslor når intensiteten av H 12, men de kan nå den, och intensiva negativa känslor förbränner *mi* 12.

F. Varför behöver man studera födofabriken? Innehar den en viktig plats i systemet?

S. Ja, en mycket viktig plats. Återigen beror det på vad ni vill ha. Om ni

vill lära känna er själv med tanken att förbättra er maskins arbete, måste ni veta allt om er som är viktigt; och att veta hur er maskin fungerar och vad slags material den tar emot är mycket viktigt, ty med hjälp av dessa diagram kan ni förstå vad ni sysslar med; annars kommer ni inte att veta det, även om ni försöker göra något.

F. Det är svårt att se var den tredje kraften kommer in i födodiagrammet. Är den bara resultatet av de två andra?

S. Mycket ofta ser den ut som resultat, men om ni tänker efter ett ögonblick, inser ni att det inte är så. Tag matsmältningsprocessen. Processens alla stadier pågår ständigt i organismen. Antag att man i en viss stund egentligen inte äter men att tredje och fjärde trekrafterna i matsmältningsprocessen är i verksamhet; detta betyder att en viss mängd av det ni kallar "resultat", vilket är den tredje kraften, redan finns där, ty om den inte funnes där, kanske sådant i diagrammet, som ser ut som om det föreginge det stadiet, inte skulle hända. Det är nödvändigt förstå att icke endast kolarter utan även kväven måste finnas där. Vi kan inte bestämma det ögonblick vari födodiagrammet börjar. Det börjar när man föds eller strax därefter, och sedan fortsätter det livet igenom. Till exempel är det välkänt i den vanliga fysiologin att vissa processer i munnen sker på sätt som de gör därför att vissa andra processer i magsäcken sker på ett visst sätt. Allt hänger samman, och det som ser ut som resultat är mycket ofta orsaken.

Ja, som jag sade, det som är viktigt att först förstå är att denna väte-tabell visar från vilket väteskikt varje materielag kommer. Med hjälp av denna tabell kan man se att alla väten i vår kropp, det vi äter, det vi dricker, den luft vi andas, alla våra intryck och mycket annat, allt kommer från olika materielag i skapelsens stråle. På detta sätt kan vi se varje handlings, varje tankes, varje funktions förhållande till en viss del av världsalltet, som styres av sina egna lagar. Vi tror att allt finns på jorden, men fastän saker och ting sker på jorden, är deras ursprung inte på jorden – det kan vara ovan eller under jorden. Och det är detta som väte-tabellen visar.

Energier eller materier, som finns i yttvärlden, kan människan förstå eller tillgodogöra sig endast i den mån hon redan har motsvarande väten inom sig. För att bli mottaglig för de högre materierna eller inflytandena bör hon alltså inom sig alstra tillräckliga motsvarande väten för att få sina högre centra att bli verksamma.

Från denna synpunkt blir självstudiet studiet av hur olika energier verkar inom en själv; studiet av hur de för närvarande slösas på gagnlösa och skadliga funktioner och möjligheten att samla dem för självutvecklingens ändamål.

Studiet av väten och deras förhållande till varandra hjälper oss också att

förstå centra och deras olika hastigheter. Tankecentrum arbetar med H 48, rörelse- och instinktcentra med H 24, känslacentrum borde arbeta med H 12, men det får aldrig rätt bränsle och arbetar aldrig som det borde. Om vi kunde få det att arbeta hastigare, skulle det göra en stor skillnad ifråga om våra förmågor.

F. Jag förstår inte detta om känslornas hastighet. Hur kan den mätas?

S. Genom insikten om hur många olika känslor som kan genomfara oss under en tanke eller under ett pendelslag.

F. Menar ni med känslornas hastighet tiden mellan en känslas orsak och verkan?

S. Nej, det är intryckens mängd. Ni uttrycker det objektivt, men det är subjektivt; det betyder att man under en tanke kan ha tusentals känslor.

F. Skiftar hastigheten enligt graden av medvetenhet?

S. Er iakttagelse skiftar enligt graden av medvetenhet, men faktum kvarstår. Men, som jag sade, känslacentrum i oss arbetar inte med sin rätta hastighet, eftersom för det mesta endast dess rörelsedelar fungerar; och när ett centrum arbetar med rörelsedelen, är dess hastighet mycket lägre, medan den däremot är mycket högre, när centret arbetar med tankedelen.

F. Om vi använder känslacentrum på dess högsta hastighet, kan vi då få positiva känslor?

S. Då kommer vi i förbindelse med högre centra och kan få positiva känslor. Men vi måste först bli medvetna, ty det kan ske först när vi har tillräckligt fullständig kontroll över medvetenheten.

F. Födodiagrammet visar att det finns mycket hög materia i människan som hon är. Hur visar den sig?

S. Utan högre materier skulle människan inte kunna leva. Själen, som består av högre väten, måste näras. Väsendet måste näras. Också personligheten måste näras, trots att personligheten lever på något annat. Som jag sade, kan högre väten utvinnas ur luften, men intryck – särskilda, renade intryck – kan ge mycket mera. Människans organism är byggd på kosmiska principer, så mängden är mycket viktig.

F. För mig är diagram endast kunskap – jag får inte ut någon kunskap av dem som hjälper mig att kämpa.

S. De kan inte hjälpa er att kämpa, men de kan hjälpa er att tänka. Också nu, i denna begynnande form, kan diagram hjälpa er att lösa många av era besvär och problem. De kan tjäna som en formel, varmed ni finner var ni står i förhållande till dem. De kanske inte ger er något svar, men de ger er kunskap om var och hur ni kan söka ett svar. Detta är diagrammens verkliga betydelse. De talar ett språk, som ni lär er litet i förväg. Vi kommer att kunna verkligt använda detta språk först när vi är i stånd att använda högre centra. Antag att ni får kontroll över högre känslacentrum. Med

kunskap om diagrammen kommer ni då att kunna tolka många av de nya känslor, förnimmelser, ideer som kommer er i sinnet och överföra denna tolkning till det vanliga tänkandet. Utan diagram kommer ni inte att kunna göra det. De utgör det förmedlande språk som förbinder högre känslocentrums språk med våra vanliga centra. Samtidigt är detta språk ett slags stegen, på vilken vi kan klättra från det vanliga tänkandet till högre känslocentrums tänkande.

F. Fungerar högre centra i vårt nuvarande tillstånd eller är de överksamma?

S. Det finns tre olika teorier om detta. Den första är att de är verksamma och att vi inte kunde leva utan deras verksamhet men att de inte är förbundna med vanliga centra på grund av den oerhörda skillnaden i hastighet; att det är nödvändigt att ur de vanliga centra utmönstra alla felaktiga funktioner och föra dem till deras högsta möjliga hastighet, vilket kan hända först när vi övergår till en annan nivå av medvetenhet. Den andra förklaringen är att högre centra är latent; de är fullt utvecklade men arbetar inte som de borde. Den tredje är att de inte arbetar, därför att det inte finns något bränsle åt dem; att de väten som kan tjäna till bränsle åt dem kan alstras endast i ett annat medvetenhetstillstånd. De befinner sig i ett tillstånd av sömn, men när vi frambringar tillräckligt material åt dem, kommer de att vakna. Alla dessa förklaringar är riktiga, och de utmynnar i ett och samma. Vi måste bli medvetna och styra våra lägre centra för att få dem till sitt bästa möjliga tillstånd. Sedan blir det ingen svårighet med att få kontakt med högre centra, eftersom vi även i vårt nuvarande tillstånd vid mycket sällsynta tillfällen får glimtar av högre tillstånd – åtminstone får somliga människor det. Det viktiga för oss är därför att inse att högre centra inte låter oss vänta, när vi vaknar. Det handlar om att vakna och övergå till en annan nivå av medvetande; då kommer högre känslocentrum och senare högre tankecentrum att genast svara.

Om högre centra arbetade i oss sådana vi nu är, vore vi illa ute. Vi vore då endast medvetna maskiner utan möjlighet att vara något annat, eftersom vilja kan skapas endast genom ansträngning. Vi är sådana vi är för att bli annorlunda. Vi är något mycket otillfredsställande, men därför kan vi bli starkare och mer medvetna. Om vi i vårt nuvarande tillstånd finge förbindelse med högre centra, bleve vi vansinniga. En dylik förbindelse vore något mycket farligt, så länge vi kan hysa negativa känslor. Därför finns det i maskinen automatiska bromsar, som omöjliggör förbindelsen. Först måste vi förbereda lägre centra och förändra vårt medvetenhetstillstånd.

F. Har högre centra egenskaper som vi kan betrakta som utomordentliga?

S. Ja. Till exempel kan det som kallas magi vara yttringen av en högre värld i en lägre. Antag att högre känslocentrum yttrar sig på en lägre nivå

– det sker ett under.

Det är alldeles nödvändigt att förstå högre centras förhållande till lägre. I vårt tillstånd är de mentala (tanke-) och emotionala (känsl-) principerna tydligt delade, men i högre centra är denna skillnad borta. Högre känslocentrum använder inte ord – ord är alltför klumpiga, för svåra att arbeta med, och dessutom förändras deras innebörd rent av på en generation, och på ett årtusende helt och hållet. Det är därför vi inte förstår Nya Testamentet – några av de använda orden har inte en innebörd som liknar den nuvarande, så vi kan inte ens gissa vad de då betydde.

Högre tankecentrum är ännu snabbare och använder inte ens allegorier, som högre känslocentrum gör. Vi kan säga att det använder symboler. Det möjliggör långa tankar. Allt detta finns inom oss, men vi kan inte bruka det, eftersom vi arbetar med en mycket långsam maskin. Högre centra når oss inte – gapet mellan dem och de vanliga centra är för stort. Skillnaden i hastighet är så väldig att vanliga centra inte hör högre centra. Dessa äger många viktiga funktioner, som vi inte vet något om, men vi kan inte bruka dessa som mentala funktioner – de är för snabba och vi för sömniga. Om vi når förbindelse med högre mentalcentrum, efterlämnar det bara ett tomrum.

F. Finns det negativa känslor i högre känslocentrum?

S. I högre centra finns det inga positiva och negativa delar och, som jag sade, ingen delning i tanke och känsla. Högre känslocentrum endast kallas emotionalt. På högre nivåer är det emotionala också tanke och det mentala också känsla. Högre centras arbete skiljer sig mycket från lägre centras. Vi kan ibland iakttaga detta arbete och hur annorlunda det smakar i stunder av självmedvetenhet, när vi tillfälligt når förbindelse med högre känslocentrum.

F. Kan man inte med hjälp av droger nå förbindelse med högre centra?

S. Idén om droger är intet nytt; droger nyttjades i forntiden och på medeltiden – i de forna mysterierna, inom magin och så vidare. Man fann att intressanta tillstånd blev resultatet, om man nyttjade droger förståndigt. Men systemet avråder från droger. Bruket av droger ger inte goda resultat, ty droger kan inte påverka medvetandet, de kan inte *tillföra* medvetande. Genom att lamslå lägre centra kan de sätta oss i förbindelse med högre centra; men det vore inte till något gagn för oss, eftersom vi kan minnas endast i den mån vi äger medvetenhet. Eftersom vi inte äger medvetenhet, ger förbindelsen med högre centra inget annat resultat än drömmar eller omedvetenhet.

Alla dessa transtillstånd, som ibland beskrivs i böcker, utgör en mycket farlig väg. Att försätta sig i trans hänger samman med att framkalla inbillning i högre känslocentrum, och detta är en återvändsgränd. Om ni är där,

kan ni inte komma ut och inte heller gå vidare. Vår tanke är att kontrollera inbillningen; om man i stället med vissa metoder förvandlar den till inbillning i högre känslcentrum, får man sällhet, lycka, men det är, när allt kommer omkring, endast sömn på en högre nivå. Verklig utveckling måste löpa enligt två linjer: utveckling av medvetenheten och utveckling av centra.

Dessutom medför sådana experiment vanligen besvikelse, ty i regel förbrukar folk vid första experimentet allt material de har för medvetenhet. Detsamma kan sägas om alla sövande, mekaniska, självhypnotiska metoder; de ger samma resultat som droger – de sover de vanliga centra men kan inte öka medvetenheten. Men när medvetenheten utvecklas, erbjuder högre centra ingen svårighet. Högre känslcentrum förutsätts arbeta i tredje medvetenhetstillståndet och högre tankecentrum i fjärde.

F. Tror ni att det ligger någonting i telepati?

S. För människor 1, 2 och 3 finns den inte alls; det är inbillning. Men mycket högre utvecklade människor styr krafter, som kan frambringa så kallad telepati, ty den är en funktion hos högre känslcentrum. Om man kan styra högre känslcentrum, om så bara tillfälligt, kan man frambringa telepatiska effekter. Men med vanligt tänkande och vanliga känslor går det inte.

F. Jag undrar hur Jesus gick till väga, när han kunde driva ut djävlar och om något i systemet skulle kunna användas för liknande ändamål. Har det något att göra med högre centra?

S. Jesus handskades förmodligen med stora djävlar. Vi får börja med små djävlar – ett slags vivisektion – tills vi blir i stånd att handskas med stora djävlar.

Jag sade tidigare att så länge det finns negativa känslor inom oss, kan högre centra inte arbeta och borde inte arbeta, ty det vore en katastrof. I vanliga böcker om teosofi finner man den tanken uttryckt att många saker är dolda därför att de är farliga. Men egentligen ligger faran inte i ideerna utan i ideernas förvrängning. Människor kan bli farliga, om de hör talas om något och börjar tillämpa det felaktigt. Man kan använda högre centras krafter för att stärka sin negativa sida.

F. Kan man skada högre centra?

S. Det kan man göra, genom att sova för mycket. Jag menar inte i fysisk bemärkelse, utan genom att alltid sova och vara ansvarslös. Då förstöres så småningom möjligheten att vakna.

Ni förstår, hela tiden kommer vi från olika håll fram till slutsatsen att människan inte fungerar särskilt väl. Vi får höra om högre centra, och samtidigt får vi veta att vi inte står i förbindelse med dem, att de inte arbetar för oss eller, om de gör det, vi inte vet något om deras arbete. Vi

inser att vårt vanliga intellekt ej räcker till för behandlingen av de problem vi vill lösa. Det finns så mycket vi vill veta, men vårt intellekt kan inte göra något åt det. Detta enkla diagram och andra diagram vi studerar i detta system visar oss hur vi skall studera oss själva, hur vi skall förbättra oss och vad vi skall förbättra inom oss. Men ingen förbättring är möjlig, förrän vi tätar läckor, ty det är ingen mening med att öka energitillförseln, om det finns läckor överallt.

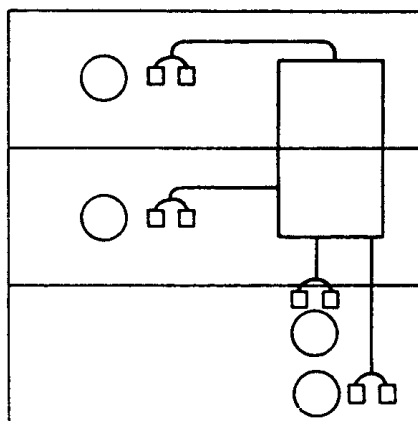
F. Hur kan vi tätta läckor?

S. Genom att minnas oss själva. Det är nödvändigt att utveckla medvetenheten, och detta för med sig möjligheten att använda bättre förmåelse- och uppfattningsorgan. Utan högre centra kan vi inte uträtta mycket, och det är därför ett filosofiskt tillvägagångssätt inte är till mycket gagn. Det kan tänka ut vissa teorier och slutar där. Det utvecklar inte de högre centra, som ensamma kan förstå ideerna fullt ut. Filosofin berör dem inte.

F. Ni framhåller vikten av att behålla energin. Har varje centrum sitt eget energiförråd?

S. Ja. Jag skall visa er hur ni skall börja tänka om detta. Vi betraktar den mänskliga maskinen ur centras synvinkel. Det är samma maskin. Energi, som alstras i organismen, förvaras i en viss stor behållare, som är förbunden med mindre behållare, som ligger två och två intill varje centrum.

Antag att människan börjar tänka, förbrukar den energi som finns i en av de mindre behållarna vid tankecentrum. Energinivån i behållaren sjunker allt mer, och när den ligger som lägst, blir hon trött. Då anstränger hon sig eller vilar en stund eller gäspar och når förbindelse med den andra lilla behållaren. Det är mycket intressant att gäspning är en särskild hjälp naturen givit oss för att vi skall kunna växla från den ena behållaren till den andra. Hon fortsätter att tänka och hämtar energi från den andra behållaren, tröttnar igen, gäspar, tänder en cigarrett och får på nytt förbindelse med den första lilla behållaren. Men den behållaren kanske endast är fylld till hälften och snart är uttömd. Han får än en gång förbindelse med den andra, som är fylld endast till en fjärdedel, och så fortsätter det, tills båda behållarna är tomma. Om människan i den stunden gör en särskild ansträngning av rätt slag, kan hon komma i direkt förbindelse med den stora behållaren. Detta är en förklaring på underverk, ty hon får då ett oerhört energitillskott. Men detta fordrar en mycket stor ansträngning – ingen vanlig ansträngning. Om hon uttömmar den stora behållaren, dör hon, men vanligen somnar hon eller blir medvetslös långt dessförinnan, så det är ingen fara. I det vanliga livet når man ibland förbindelsen med den stora behållaren i utomordentliga förhållanden, såsom ögonblick av stor fara.

Det är därför detta system med små behållare finns. Om man lätt kunde förbindas med den stora behållaren, kunde det exempelvis hända att man inte slutade att vara arg i en vecka, varefter man skulle dö. Allmänt gäller alltså att man inte når förbindelse med den stora behållaren, förrän man har kontroll över de negativa känslorna. Känslorna är starkare än andra funktioner, så om man råkade i en negativ känsla och hade obegränsad energi, vore det alltför farligt.

F. Kan tillräcklig energi lagras i de små behållarna?

S. För det vanliga arbetet, för det vanliga livet är det tillräckligt, men människor, som har för vana att vara trötta, utnyttjar endast halva behållaren och säger redan då att de är alltför utmattade och inte kan göra något. Egentligen har vi ingen rätt att vara trötta, så länge det finns något kvar i de små behållarna. Det är därför kroppsansträngningar är nyttiga. Vi är rädda för att bli trötta. Naturligtvis skulle vi ha mycket mer energi än vi har, om vi inte slösade den på negativa känslor och annat gagnslöst.

F. Måste man ha energi för att minnas sig själv?

S. Nej, det kommer inte in här, ty för detta har vi alltid energi. Det är inte energi som fattas; det är förståelse som fattas, kunskap om hur man skall göra det och en viss lättja, som hindrar vår själverinring.

F. Jag vill fråga om den stora behållaren. Jag förstår det inte praktiskt.

S. Ansträngningar! Ansträngningar! Ju mer ni anstränger er, desto mer energi kan ni få. Utan ansträngningar kan ni inte få energi. Även om den finns inom er, kan det hända att den är på fel ställe. Tänk inte på det teoretiskt; tänk bara att ni inom er har mycken energi, som ni aldrig använder, och att ni måste anstränga er mer för att använda den.

F. Vad jag avsåg att fråga om var vad det är som frigör energin i den stora behållaren och hur denna får sin energi.

S. Det är just vad jag sade. Tänk inte på den stora behållaren, tänk på er själv! Ibland måste ni börja med små ansträngningar. Om ni inte gör små ansträngningar, kommer ni aldrig att kunna göra stora ansträngningar. Det är alldeles riktigt att energi är nödvändig, men energin finns inom oss. Vi har tillräcklig energi, åtminstone i början, och om vi förbrukar den på arbete, går den inte förlorad utan kommer åter. Om man förlorar energi på negativa känslor, till exempel, eller på mekaniska handlingar, mekaniskt tänkande, så går den förlorad. Men om man förbrukar energi på kamp med maskinmässigheten, får man igen den. Det är så man samlar energi.

F. Kan ni säga mig något om den process genom vilken uppmärksamheten förnyas, när man styr den?

S. I detta fall beror uppmärksamheten på mängden överskottsenergi: om man har energi i reserv, fungerar uppmärksamheten; om man saknar överskottsenergi, mattas uppmärksamheten mycket snabbt. Det beror alltså på mängden energi, och er energireserv beror på hur ni förbrukar den. Om ni slösar den på onödigheter, så kommer ni att finna att ni inte har någon energi i den stund ni behöver den. Men om ni kan spara den vid varje möjligt tillfälle och förbruka endast den mängd som är nödvändig för varje slags arbete ni utför, så kommer ni att få resultat. Det är därför vi från allra första början måste börja med att kämpa med allt sådant som medför slöseri med energi. Sådant måste vi studera och studera allra först.

F. Använder en människa, som arbetar mer balanserat, varje behållare riktigt?

S. Ja, med träning kan man utföra en oerhörd mängd arbete, men om en människa utan träning börjar utföra samma arbete, förbrukar hon för mycket energi på alldeles onödiga rörelser och använder sina behållare fel. Om man vill tänka vetenskapligt på detta, måste man inse att träning, i vanlig bemärkelse, förbereder behållarna för rätt arbete. Jag angav visserligen två behållare invid varje centrum, men i själva verket är de många fler. Varje centrum är omgivet av behållare.

F. Krävs det en stund av medvetenhet för att växla från en behållare till en annan?

S. Nej, det sker automatiskt. Instinktcentrum vet att göra det och kan arbeta riktigt väl, utan att vara medvetet. Medvetenhet kan vara nödvändig för särskilt arbete i samband med den stora behållaren. När vi vill något utöver det vanliga, något som inte kan fås på det vanliga sättet, är det nödvändigt att uppfinna nya metoder.

F. Kan behållarprincipen tillämpas på den vanliga mekaniska energi vi förbrukar hela tiden?

S. Javisst. Allt är mekaniskt. Energi är endast bränsle.

F. Då är ett slags energi inte högre eller lägre än ett annat slags?

S. Ja, fattad i bemärkelsen av väten kan den vara högre eller lägre. Olika centra förbrukar olika energi, men i grunden är det en enda. Ni har sett i födodiagrammet hur energi skapas. Det finns många variationer av väten, som förbrukas för olika organ och behållare.

F. Kan man säga att denna särskilda energianpassning sker i kroppen?

S. Ja, men samtidigt har centra en stark tendens att använda felaktig energi; så detta måste man ha i åtanke. Men frågan hur man alstrar mer energi är en sak, och frågan hur den frambringas sig själv, hur den "sker", är en annan. Det är bättre att dela upp dessa saker.

F. Om man är trött och plötsligt får en mängd intryck och till följd därav tröttheten går över, är det så därför att man får energi av dem?

S. Det är mer invecklat än så. Med nya intryck blir man mer vaken, och så börjar förbindelserna med den stora behållaren fungera bättre. Direkta intryck är inte ännu energi som är färdig att användas; de måste först destilleras och blandas med annat för att kunna ge energi. Inkommande intryck är osmält föda. Alla tre slagens föda måste smältas och blandas i rätta proportioner. Men intryck kan väcka en. När energin i kroppen når ett visst tryck, börjar den dragas till sig energi från sin omgivning.

F. Får man fler intryck, om man reser?

S. Förmågan att taga emot intryck förblir densamma.

F. Får en människa förbindelse med den andra behållaren, när hon gäspar?

S. Inte varje gång, ty man kan gäspa genom imitation. Dessutom är att gäspa att pumpa energi, det är inte nödvändigtvis att byta behållare, även om en riktigt djup gäspning kan framkalla byte av behållare, när så behövs.

F. Ni säger att gäspning är en pump. Varifrån pumpas energin?

S. Från organismen. Det är så ordnat att varje funktion har den nödvändiga energin överallt. Det finns så många behållare att det är tillräckligt att känna till principen att det *finns* behållare. Energi fördelas i maskinen på ett mycket invecklat sätt och övergår från en behållare till en annan, späds ut, koncentreras och så vidare.

F. Fylls de små behållarna på från den stora under nattens sömn?

S. De fylls ständigt på. Men den stora behållaren fylls på under natten med den energi som hämtas från de tre slagen av föda. Alla energier bevaras i den stora behållaren, antingen blandade eller i en högre form. När ett behov inställer sig, avges ett motsvarande väte. Om det alstras energi, lagras den i den stora behållaren. Om det alstras mer än som behövs för livet, kan det lagras på många ställen.

F. Kan man bevara energi genom att tiga?

S. Ibland, men om man ständigt tiger, kan man förlora mer energi på tigande än på tal. Det är därför den främsta principen i detta system är ur-

skillning – det finns inga allmängiltiga regler.

F. Är det möjligt att till sist komma i kontakt med den stora behållaren?

S. Ja, det är möjligt, men vi står inte ens vid första steget. Det kan bli möjligt, säg, vid det tjuogoandra steget, så då finns det tjuogoett steg att avverka, innan vi kan göra det. Allt som kan göras nu har förklarats – man måste försöka minnas sig själv, inte vara identifierad, försöka att inte uttrycka negativa känslor och så vidare. Det är detta vi måste börja med.

F. Kommer den energi, som krävs för själverinring, från rätt arbete i centra?

S. Javisst; när alla centra arbetar fel, kan det inte ske någon ansamling av energi. Men detta är inte tillräckligt. Det är nödvändigt att öka energimängden, och den kan ökas endast med ansträngningar – små ansträngningar, såsom kamp med vanor, själviakttagelse, försök att styra uppmärksamheten och så vidare. Envar har någon särskild ansträngning han kan göra; en människas ansträngning kanske inte är bra för en annan eller för enkel eller omöjlig.

F. Vad är det som reglerar den mängd energi som går till varje centrums behållare?

S. Vanemässigt arbete. Ibland kan de inte fyllas, ibland vägrar de att fyllas och ibland behöver de inte fyllas. Det finns många orsaker till detta, och man kan inte styra det. Men genom att göra ansträngningar eller genom att minnas sig själv ökar man möjligheten till styrning.

F. Rymmer den stora behållaren mycket, och laddas den snabbt på nytt?

S. Det beror på. Den kan vara halvtom eller fylld med dålig energi eller kan vara full, fastän vi inte använder den. Det är viktigt förstå att det i den stora behållaren finns ett stort upplag av energi, varav det är mycket vi aldrig använder – det förblir ett dött kapital.

F. Kan man hämta mer energi, om man är mer medveten?

S. Ja, men en särskild träning krävs också. Om vi vet hur vi skall nå förbindelse med den stora behållaren, kan vi åstadkomma helt annorlunda resultat.

F. Hur snabbt kan man lära sig det?

S. Det kan jag inte säga, det beror på hur man studerar och arbetar. I vår inställning till systemet kan det finnas ett destruktivt element, som kan förstöra resultatet av vårt arbete. Om man har rätt inställning till sig själv och till arbetet, utan destruktivt element, kan det uppnås.

F. Beror allt på medvetandet?

S. Allt arbete är egentligen koncentrerat på medvetandet. I arbete med centra försöker vi hejda endast avgjort felaktigt arbete. Det finns inga övningar avsedda att öka centras arbete: allt arbete avser medvetandet. När medvetandet ökas, anpassar sig centra. Men *felaktigt* arbete i centra

måste stoppas, ty om vi förbleve abnorma och bleve medvetna, skulle våra centra bli vansinniga – de skulle inte stå ut med det. Men det kan inte ske – man kan inte bli medveten omedvetet. Folk frågar ofta: vad vinner man på att bli medveten? Detta därför att de inte vet vad resultatet av medvetenhet är. När vi är medvetna, står vi i förbindelse med högre centra, och då förändras allt.